

**Витяг з Доповіді Державного департаменту США про торгівлю людьми
від 5 червня 2006 р.**

УКРАЇНА (2 група)

Україна є переважно країною походження чоловіків, жінок та дітей, які вивозяться за кордон з метою сексуальної експлуатації та примусової праці. Основними країнами призначення є Туреччина, Росія та Польща. Українців також вивозять до Чехії, Італії, Ізраїлю, Греції, Сербії та Чорногорії, Великобританії, Литви, Португалії. Продовжує надходити інформація про торгівлю людьми всередині країни. У 2005 році кількість країн призначення збільшилась до 50, включаючи країни Європи, Сходу, і навіть Китай.

Уряд України поки що не забезпечив повної відповідності мінімальним стандартам боротьби з торгівлю людьми, але докладає до цього значних зусиль. У 2005 році Україна підвищила спроможність правоохоронних органів, проводила превентивні розслідування торгівлі людьми, та посилила кримінальне законодавство в цьому напрямку, хоча в той же час дві третини торгівців людьми було засуджено до умовної міри покарання замість позбавлення волі. Уряд України повинен зміцнити потенціал Генеральної прокуратури стосовно ефективного переслідування торгівців людьми шляхом створення спеціалізованого відділу прокурорів, які підтримують державне обвинувачення в суді, та вдосконалити їхні навички щодо підтримання обвинувачення за допомогою регулярних тренінгових курсів. Уряд також повинен вжити більше зусиль для забезпечення безпеки свідків та прав потерпілих в суді, надати судам відповідні рекомендації щодо процедури розгляду таких справ з тим, щоб більше потерпілих були готові свідчити проти торгівців. Уряд України має співпрацювати з недержавними організаціями в напрямку повного забезпечення захисту та реабілітації потерпілих, особливо шляхом збільшення державного фінансування в цій сфері. Неспроможність збільшити кількість справ, по яких торгівці людьми будуть успішно притягнуті до відповідальності, призведе до більш негативної оцінки зусиль Уряду в наступній доповіді.

Притягнення до відповідальності

У 2005 році Уряд України створив Департамент по боротьбі з торгівлю людьми, який налічує більше 500 працівників по всій Україні. Протягом року Урядом було закінчено розслідування 78 кримінальних справ по торгівлі людьми, 95 справ було розглянуто, та 115 торгівців людьми було засуджено. Тільки 47 осіб було засуджено до позбавлення волі від трьох до восьми років, всі інші отримали відстрочку відбування покарання. У 2005 році з метою криміналізації всього спектру діянь, які пов'язані з торгівлю людьми, та імплементації положень Протоколу ООН про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, Україною було внесено зміни до Кримінального кодексу. Українське законодавство криміналізує торгівлю людьми як з метою примусової праці, так і сексуальної експлуатації; за торгівлю людьми передбачено покарання від трьох до п'ятнадцяти років позбавлення волі, що співвідноситься з покараннями за інші тяжкі злочини. Протягом року Урядом у співпраці з міжнародними організаціями було проведено спеціалізовані семінари для слідчих, прокурорів та суддів. Також Урядом було вжито заходів по вдосконаленню та прискоренню процедур обміну доказами та розслідування торгівлі людьми з правоохоронними органами країн походження. Співучасть у торгівлі людьми та корупція залишалися проблемами, інформація про втручання високих посадовців продовжувала надходити. Урядом проводилося розслідування щодо п'яти працівників відділів по боротьбі з торгівлю людьми, які брали хабарі, пов'язані з торгівлю людьми.

Захист

У 2005 році Уряд України продовжував покладатися на недержавні та міжнародні організації у сфері надання потерпілим від торгівлі людьми різноманітної допомоги та захисту. Протягом року через свої консульства за кордоном Міністерство закордонних справ повернуло 498 потерпілих. За даними Уряду 446 потерпілих приймали участь у кримінальному судочинстві, 720 потерпілих отримали допомогу від Міжнародної організації з міграції (МОМ). Правоохоронні органи продовжували співпрацювати з недержавними організаціями в Одеському морському порту та аеропорту Бориспіль для ідентифікації та відповідного направлення жертв, репатрійованих або депортованих з-за кордону. Міністерство закордонних справ заохочувало українських дипломатів спрямовувати всіх потерпілих від торгівлі людьми до МОМ. У 2005 році Уряд не зміг вжити заходів до створення надійної програми захисту свідків для потерпілих від торгівлі людьми. Неспроможність Уряду

надати потерпілим адекватний захист продовжувала призводити до того, що дуже мала кількість потерпілих безпечно приймала участь у кримінальних справах; конфіденційність та гідність потерпілих поважались недостатньо.

Запобігання

Протягом звітного періоду Міжвідомча координаційна рада з питань протидії торгівлі людьми здійснювала координацію та моніторинг заходів протидії торгівлі людьми по всій країні. На різних публічних заходах високі посадовці попереджали про потенційні ризики торгівлі людьми та підкреслювали необхідність бути толерантними та підтримувати потерпілих від торгівлі людьми, які повернулись додому. У 2005 році Україна дещо збільшила витрати на виконання Комплексної програми протидії торгівлі людьми. Протягом 2005-го року Міністерство праці та соціальної політики вилучило певну кількість ліцензій на посередництво у працевлаштуванні за кордоном через причетність місцевих агенцій по працевлаштуванню до торгівлі людьми. Міністерство освіти та науки допомагало проводити інформаційну кампанію щодо підвищення обізнаності стосовно торгівлі людьми серед студентів та вчителів.

[Сторінка Доповіді про торгівлю людьми на веб-сайті Держдепартаменту США](#)